

Dorințe

Danab

Când Te-ai născut, Isuse, venind din zare-albastră,
Pământu-ntreg și cerul.se scăldau în rubin...
Iar miile de stele și miile de astre
Priveau cereasca oaste, cântându-Ți genuin...

Aș vrea să fiu acolo. Să îți deschid pridvorul
Inimii mele grele de călător străin,
Aș vrea ca-n ceas de taină să simt iarăși fiorul
Duiioasei întâlniri, cu Tine, Prunc Divin,

Aș vrea ca în grădina, unde ai plâns odată,
Să fiu și eu cu Tine... Să sorb al Tău, Cuvânt...
Și să adun în palme lacrima Ta, curată,
Să o păstrez în suflet ca pe-un tezaur sfânt!

Și la piciorul crucii, să-mi plâng al meu păcat
Ce crunt te-a pironit pe lemnul de jertfire!
Să plâng... C-atâta vreme, iubind m-ai așteptat
Să vin... să-mi dai Viața...și-un loc in Nemurire...

Te naști și azi Isuse, venind din zare-albastră,
Pământu-ntreg nu se mai scaldă în rubin...
Doar noi,cu mii de stele, in bucuria noastră
Cântăm ca ai venit..la noi,o Prunc Divin!